

Lazar, Ioan Marte, profesor și scriitor, n. 26 Sept. 1838 în Năsăud, a studiat aci școala normală, în Blaj liceul și în Budapesta teologia. La 1863 a fost numit profesor prov. la liceul din Năsăud, de unde în același an a mers la Viena pentru a-și continua și completa studiile teologice în institutul Augustinian. După ce făcû aci doctoratul în teologie și-și însuși vaste cunoștințe istorice, limbistice și filosofice, patronatul fondurilor grănițeresci din Năsăud la 1869 din nou îl alege profesor și-l numi totodată și director al liceului, în care calitate a ramas până la moartea sa, întemplată la 30 Aug. 1873. Bărbat talentat, teolog și profesor eminent, și-a consacrat întreagă viața bisericii și școalei naționale române. Scrieri: »Tabele istorice sincronistice ale coloniilor romane«; »Despre liberul arbitriu al omului« și diferite tractate mai mici istorice și filosofice.

Lazăr Potcoavă, coborîtor din Potcovesci, rudeniile lui Ioan Vodă cel Cumplit și pretendenții la scaunul Moldovei pe vremea ântăiei domnii a lui Petru Schiopul (1574 până 1579), și el însuși pretendent sub a doua domnie a acestui voevod. Oștile însă căzăcești și muscălești ale lui sînt risipite (1591).

Lăzărel, un fel de colindă rom., probabil de orig. slavă, se face în Sămbăta Floriilor.

Trei fete, dintre cari una îmbrăcată ca mireasa unui »Lazăr«, de altminterlea necunoscut și deosebit de cel evanghelic, cântă o poezie duioasă, în care povestese, că tinărul Lazăr a murit chiar în ajunul nunții. Legendele nu convin asupra felului morții sale: când îl trântesce vijelia de pe un pom, când taie însuși craca pe care stă, când se trântesce în fusul mamei sale, fiind-că nu vrea să-i facă o plăcintă, și alte licențe populare. Unele variante sînt publicate în Teodorescu, poezii populare, p. 202—6. Buc., 1885.

Lăzărescu, Alexandru, publicist român, n. Dec. 1830 în București, † 31 Iul. 1876. A făcut studiile în țeară și la Paris, a ocupat posturile de president de tribunal, de membru la curtea de apel, etc. Afară de numeroase articole de politica, critică teatrală și artistică publicate prin

diverse gazete și reviste sub pseudonimul Laertiu, L. a mai scris și următoarele opere: George sau un amor românesc, vodevil în 3 acte, 1851; Sanuto, dramă în 5 acte, 1851; Oare de repaus, poezii, 1852; Alfredo, oare de repaus, poezii, 1854; Stroie Corbeanul, operă posthumă precedată de viața și operele autorului de Teodor I. Focșăneanu, 1885; Massim pictorele, melodramă, 1858. Criticele teatrale ale lui L. erau aprețiate pe vremea lor.

Lazarete, adăposturi sau spitale pe la trecători sau în porturi, în cari făceau carantină (v. ac.) acei călători, cari veniau din locuri molipsite de

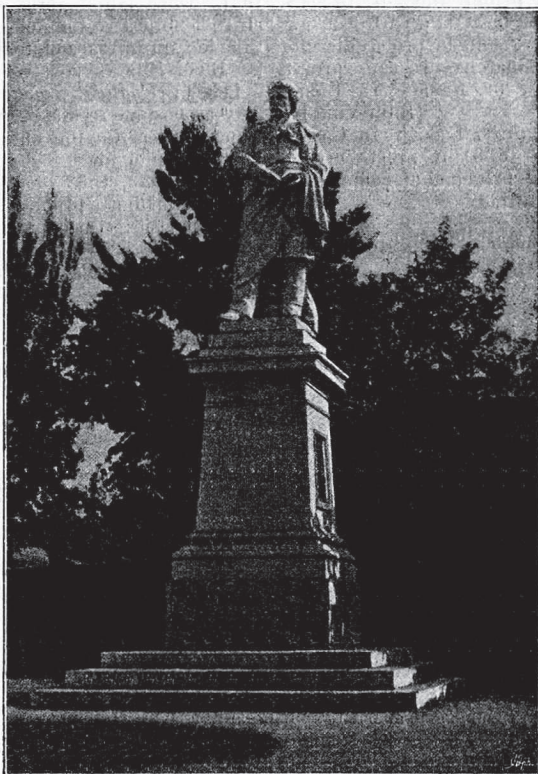
epidemii: de coleră, ciumă, etc. Astăzi știința tinde să facă a dispăre, întroducînd în schimb desinfecția călătorilor.

Lazaret se numesc și spitalele improvizate în campanie, unde răniții pot primi primele ajutoare și pe urmă sînt evacuați în interiorul țerii, când pot suporta călătoria. Asemenea L. se improvisează și pe la diferite gări și se numesc *gări-lazarete*, acestea au misiunea de a primi pe acei bolnavi, cari se găsesc în imposibilitate de a mai pute continua călătoria.

Lăzăriciu, Ioan, prof. preparandial în Deva, n. 1841 în Porumbacul de sus, cott. Făgăraș.

Studiile și le-a făcut în gimn. din Sibiu și Brașov; diploma profesorală și-a câștigat-o la univ. din Cluj, 1878. L. pe cale autodidactică a absolvat gimnasiul superior din Brașov și a depus cenzura de prof., L. a funcționat 10 ani ca învățator, 3 ani a fost actuar la revisoratul de școale în Brașov și din 1875 e prof. în Deva. A scris cărți de școale: 1) Elemente de poetica română, ediț. I, 1882, ediț. II, 1886. 2) Istoria literaturii române, ediț. I, 1884, ediț. II, 1892, acestei din urmă i-a denegat ministrul aprobarea. 3) Dicționar român-maghiar, 1886. Toate au ieșit în editura lui W. Krafft, Sibiu. A mai scris articole pedagogice prin foile române școlastice.

Lazariști, congregațiune religioasă de preoți, înființată de cătră S. Vincent de Paula în 1624. L. se numesc așa dela colegiul St. Lazar, deschis de cătră congregațiunea L. în 1632. L. se ocupă

Statua lui George Lazar în București.